

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca Sędzia Marta Przybylska

Protokolant Ilona Pilarczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu delegowanego do Prokuratury Rejonowej w Pleszewie M. U.

po rozpoznaniu dnia 03.12.2020 r., 18.03.2021 r., 01.07.2021 r., 19.09.2022r., 24.10.2022r.

sprawy **W. P. (1)**,

syna W. i G. z domu K.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że

1 grudnia 2018 roku w K. woj. (...), uderzył S. P. pięścią w twarz w wyniku czego doznał on złamania powierzchni tylnej kości szczękowej po stronie prawej, złamania kości nosa bez przemieszczenia, krwawienia do zatoki szczękowej po stronie prawej i porażenia w obrębie drugiej gałęzi nerwu trójdzielnego, które to uszkodzenia naruszyły czynności narządów ciała na czas dłuższy niż 7 dni

tj. o czyn z art. 157 § 1 kk

1. uznaje iż oskarżony **W. P. (1)** swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 1 grudnia 2018 roku w K. na ul. (...) uderzył S. P. pięścią w twarz w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci złamania dołu zębodołowego w rzucie zębów 14/15 bez istotnego przemieszczenia z rozchwianiem zaopatrzenia protetycznego mostu filarowego zębów 17 i 15, z nadwrażliwością zębów 14 i 17 na dotyk i opukiwanie z towarzyszącym obrzękiem tkanek miękkich tej okolicy, z krwiakiem prawej okolicy jarzmowej, z bólem w okolicy złamania utrzymującym się ponad tydzień, z niedoczulicą skóry w zakresie unerwienia przez gałąź drugą to jest szczękową nerwu trójdzielnego po prawej stronie oraz rany błony śluzowej prawego policzka w linii zgryzowej długości około 3 cm wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas dłuższy niż 7 dni wyczerpał dyspozycje art. 157 § 1 kk i na podstawie art. art. 66§1 kk i art. 67§1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby 2 (dwóch) lat;

2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego S. P. w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz S. P. kwotę (...) (tysiąc pięćset dwanaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...),13 (osiem tysięcy osiemset dwadzieścia siedem 13/100) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych i opłaty.

Sędzia Marta Przybylska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 20/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	W. P. (1)	W dniu 1 grudnia 2018r. w K. na ul. (...) uderzył S. P. pięścią w twarz w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci złamania dołu zębodołowego w rzucie zębów 14/15 bez	

		<p>istotnego przemieszczenia z rozchwianiem zaopatrzenia protetycznego mostu filarowego zębów 17 i 15, z nadwrażliwością zębów 14 i 17 na dotyk i opukiwanie z towarzyszącym obrzękiem tkanek miękkich tej okolicy, z krwakiem prawej okolicy jarzmowej, z bólem w okolicy złamania utrzymującym się ponad tydzień, z niedoczulicą skóry w zakresie unerwienia przez gałąź drugą to jest szczękową nerwu trójdzielnego po prawej stronie oraz rany błony śluzowej prawego policzka w linii zgryzowej długości około 3 cm wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas dłuższy niż 7 dni</p> <p>tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W. P. (1) ma 54 lata. Jest żonaty i nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie wyższe. Jest emerytowanym funkcjonariuszem policji. Obecnie utrzymuje się z uposażenia emerytalnego w wysokości 4000 zł miesięcznie. Oskarżony nie był wcześniej karany. Oskarżony jest sędzią</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego karta karna opinia</p>	<p>117 – 120, 221, 223v – 224, 267 112, 147, 308 210- 211</p>	

<p>bokserkim, trenerem i wychowawcą w (...) Związku (...).</p>			
<p>W dniu 1 grudnia 2018 r. w K. odbywały się zawody bokserkie na ul. (...). Po zakończonych zawodach osoby, które brały udział w ich organizacji w tym oskarżony W. P. (1) i oskarżyciel posiłkowy S. P. udali się do Restauracji (...) położonej w K. na ul. (...). Oskarżony przyjechał na miejsce razem z Z. N.. Z. N. wszedł do środka, a oskarżony pozostał na zewnątrz żeby zapalić papierosa.</p> <p>S. P. przybył na miejsce z J. S.. S. P. przeparkowywał pojazd, a J. S. wchodził do środka restauracji. Stojący przy drzwiach W. P. (1) ruszył w kierunku pojazdu pokrzywdzonego.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego zeznania S. P.</p> <p>J. S.</p> <p>Z. N.</p>	<p>117 – 120, 221, 223v – 224, 267</p> <p>221v – 223</p> <p>262v - 264</p> <p>98 – 99, 264v - 265</p>	
<p>Po wyjściu S. P. z samochodu strony spotkały się w pewnej odległości od budynku restauracji. Wokół stało kilka zaparkowanych pojazdów. Między mężczyznami wywiązała się kłótnia i doszło do wymiany zdań. Strony nawzajem się obrażały używając wobec siebie m.in. słów powszechnie uważanych za obelżywe. Między stronami doszło do szarpaniny. Oskarżony uderzył pokrzywdzonego prawą pięścią w górną prawą stronę szczęki. Pokrzywdzony w czasie</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego zeznania S. P.</p> <p>J. S.</p> <p>Z. N.</p> <p>J. A.</p> <p>K. P.</p> <p>A. A.</p> <p>Protokół badania</p> <p>Protokół oględzin</p> <p>monitoringu</p> <p>Zapis monitoringu</p>	<p>117 – 120, 221223v – 224, 267</p> <p>221v - 223</p> <p>262v - 264</p> <p>98 – 99, 264v - 265</p> <p>101 – 102, 266v - 267</p> <p>264v, 297, 105</p> <p>266</p> <p>5</p> <p>30 – 32, 110 – 111</p> <p>k. 26</p>	

<p>zdarzenia podnosił ręce trzymając je w pozycji bokserkiej i kopnął W. P. (1) w wewnętrzną stronę uda.</p> <p>J. S. rozdzielił strony, po czym wszyscy weszli do środka restauracji. Każda ze stron poinformowała obecnych o tym co zaszło. Po zdarzeniu pokrzywdzony miał widoczną krew w okolicy ust.</p> <p>Pokrzywdzony udał się razem z J. S. na oddział ratunkowy szpitala w K..</p> <p>W. P. (1) udał do Komendy Miejskiej Policji w K. i poinformował o przebiegu zdarzenia. W chwili czynu pełnił jako funkcjonariusz policji obowiązki służbowe w zespole kontroli skarg i wniosków Komendy Miejskiej Policji w K..</p> <p>W czasie zdarzenia W. P. (1) był trzeźwy.</p>			
<p>W wyniku zdarzenia W. P. (1) doznał obrażeń ciała w postaci zaczerwienienia prawej powierzchni nosa oraz zasinienia na wewnętrznej stronie lewego uda.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Opinia A. T. z 1.12.2018</p> <p>Materiał poglądowy</p>	<p>117 – 120, 221,223v – 224, 267</p> <p>4</p> <p>78</p>	
<p>W wyniku zdarzenia pokrzywdzony S. P. doznał obrażeń ciała w postaci złamania dołu zębodołowego w rzucie zębów 14/15 bez istotnego przemieszczenia z rozchwianiem zaopatrzenia</p>	<p>Opinia biegłego A. T.</p> <p>Opinia M M.</p> <p>Opinia C. Ż. i A. Z.</p> <p>Opinia UM W.</p> <p>zeznania S. P.</p>	<p>14</p> <p>85 - 86</p> <p>131 – 139, 253, 297 - 301</p> <p>366 – 378, 402 - 409</p> <p>221v - 223</p>	

<p>protetycznego mostu filarowego zębów 17 i 15, z nadwrażliwością zębów 14 i 17 na dotyk i opukiwanie z towarzyszącym obrzękiem tkanek miękkich tej okolicy, z krwiakiem prawej okolicy jarzmowej, z bólem w okolicy złamania utrzymującym się ponad tydzień, z niedoczulicą skóry w zakresie unerwienia przez gałąź drugą to jest szczękową nerwu trójdzielnego po prawej stronie oraz rany błony śluzowej prawego policzka w linii zgryzowej długości około 3 cm wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas dłuższy niż 7 dni.</p>	<p>kopia dokumentacji medycznej</p>	<p>Załącznik 22, 39 – 44, 50 – 62, 81 – 84, 237 - 331</p>	
<p>W dniu 19 października 2018 r. oskarżony W. P. (1) i S. P. brali udział w Mistrzostwach Polski w Boksie w S.. Między stronami doszło do konfliktu na tle przebiegu zawodów. Przedmiotowe zdarzenia były przedmiotem postępowania przeciwko S. P. prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Pleszewie sygn. akt Ds. 905/2020 o czyny z art. 190 § 1 kk popełniane wobec W. P. (1) w dniach 19 października 2018 r. w S. oraz 1 grudnia 2018 r. w K. przy restauracji (...). Postanowieniem z dnia 27 września</p>	<p>Wydruk stron internetowych Zeznania S. R. zeznania S. P. J. S. Postanowienia Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>89 – 91, 196 – 206 266 – 267 221v - 223 262v - 264 153 – 154 oraz 160 – 164 akt Ds. 905/2020 117 – 120, 221,223v – 224, 267</p>	

<p>2021 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pleszewie umorzył dochodzenie przeciwko S. P.. Postanowienie zostało utrzymane w mocy Postanowieniem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrowie W.. z dnia 3 grudnia 2021 r.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCENA DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Oskarżony na rozprawie przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu podnosząc, że sytuacja została sprowokowana przez pokrzywdzonego, który go zaatakował.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie powodu i</p>	

faktu jego obecności w miejscu zdarzenia oraz faktu wymiany zdań i szarpaniny między stronami, gdyż znajdują one potwierdzenie w zebranych osobowym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach samego pokrzywdzonego oraz w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków. Również okoliczność sporu między stronami jaki zaistniał 19 października 2018 r w S. opisywany przez W. P. (1) znalazł swoje potwierdzenie w rzeczowym materiale dowodowym i zeznaniach świadków. Wyjaśnienia oskarżonego są w tym zakresie logiczne oraz tworzą chronologiczną całość.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim wskazał, że został zaatakowany przez pokrzywdzonego i jego działanie było jedynie obroną. Zdaniem sądu wyjaśnienia W. P. (1) w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym i zdaniem sądu stanowią linię obrony przyjętą przez oskarżonego.

Przedstawiona przez niego wersja wydarzeń jest najbardziej korzystna z punktu widzenia jego obrony, jednakże

pozostaje ona w sprzeczności z obiektywnie ustalonymi w oparciu o przeprowadzone dowody faktami, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonego to oskarżony uderzył S. P. pięścią w twarz. Nerwowe zachowanie pokrzywdzonego w chwili zdarzenia w żaden sposób nie stanowiło wytłumaczenia dla zachowania oskarżonego w chwili czynu. Załączony do akt zapis monitoringu wbrew twierdzeniom obrony nie ma rozstrzygającego znaczenia. Zapis, z uwagi na warunki jego wykonania, jest bardzo słabej jakości i nie sposób ustalić jak zachowywały się widoczne na nim postacie względem siebie. Zapis nie pozwala na weryfikację i identyfikację stron. Poza tym brak jest bezpośrednich świadków konkretnych zachowań stron względem siebie. J. S., K. P. i Z. N. stali w chwili zdarzenia w znacznej odległości od stron i nie mieli możliwości, również z uwagi na zaparkowane samochody, obserwować poszczególnych ruchów W. P. (1) i S. P.. Jednak całokształt materiału dowodowego uwzględniający zeznania świadków i opinie biegłych w zakresie obrażeń ciała kwestionują

		wiarygodność wyjaśnień W. P. (1) w zakresie jego zachowania względem pokrzywdzonego.	
	Zeznania pokrzywdzonego	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego S. P.. W istotny sposób potwierdzają je bowiem zeznania świadków biorących udział w zdarzeniu oraz opinie biegłych. Sąd uznał zeznania złożone przez pokrzywdzonego na rozprawie w zakresie przebiegu zdarzenia oraz doznanych obrażeń ciała za wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym. Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację S. P. dotyczącą przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia. Pokrzywdzony w swych zeznaniach opisał przebieg zdarzenia. Wskazał również konkretne sformułowania używane przez oskarżonego oraz sposób jego zachowania. Sąd wziął również pod uwagę, iż pokrzywdzony starał się w swych zeznaniach umniejszyć swój udział w zdarzeniu. Starał się swoje zachowanie przedstawić w jak najlepszym świetle. Jego zeznania znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków, którzy przebywali w restauracji i przed nią i widzieli że po zdarzeniu miał ślady krwi na twarzy oraz słyszeli ,	

		<p>że zgłaszał fakt pobicia go przez oskarżonego. Nie ulega wątpliwości sądu, że między stronami doszło do wymiany zdań i szarpaniny, a następnie została użyta przez oskarżonego siła w postaci uderzenia.</p>	
	<p>Zeznania świadków J. S., Z. N., J. A. P., A. A.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. S., Z. N., J. A., K. P., A. A. w zakresie zaobserwowanych osobiście wzajemnych zachowań stron. Świadcowie opisali w swych zeznaniach sposób zachowania oskarżonego i pokrzywdzonego. Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację świadków dotyczącą przebiegu zdarzenia objętego zarzutem we fragmentach, które każdy ze świadków mógł zaobserwować. Świadcowie w swych zeznaniach opisali dokładny przebieg zaobserwowanych przez siebie fragmentów zdarzenia. Świadcowie dodatkowo potwierdzili istniejący między stronami konflikt i jego tło. Wskazali konkretne zachowania zarówno W. P. (1), jak i S. P.. Zdaniem sądu, brak jest podstaw aby wątpić w prawdziwość zeznań tych świadków. Sąd przy ocenie wiarygodności świadków i relacjonowaniu przez nich szczegółów zdarzenia wziął pod uwagę, iż</p>	

		<p>w zasadzie wszyscy przebywający w miejscu zdarzenia byli w znacznej odległości od stron i ich zdolność do postrzegania i odtwarzania postrzeżeń jego dokładnego przebiegu była ograniczona m.in. przez zaparkowane samochody. Jedyne J. S., który rozdzielał strony podszedł bliżej, jednak nie był on w stanie określić kto pierwszy użył wobec przeciwnej strony siły fizycznej i w jaki sposób. Opisał jedynie jak każda ze stron wyglądała gdy do nich podszedł.</p>	
	<p>Opinie biegłych</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego i wyjaśnienia oskarżonego w zakresie doznanych przez nich obrażeń ciała znajdują pełne potwierdzenie w przedstawionych do akt opiniach biegłego A. T. (2), M. M. (2), C. Ż. (2), A. Z. oraz (...) we W.. W opiniach tych potwierdzone zostały obrażenia jakich doznał pokrzywdzony w wyniku zdarzenia. Biegli wskazali, iż obrażenia doznane przez pokrzywdzonego mogły powstać we wskazanych przez niego okolicznościach. Sąd uznał za trafne i przydatne dla rozstrzygnięcia jako sporządzone zgodnie z zasadami sztuki opinie biegłych dotyczące stanu zdrowia pokrzywdzonego oraz doznanych przez niego urazów oraz mechanizmu ich</p>	

powstania. Początkowo wydawane przez biegłych A. T. (2) i M. M. (2) opinie nie były sporządzone w oparciu o całokształt dokumentacji medycznej pokrzywdzonego. Opinie C. Ż. (2), A. Z. oraz (...) we W. wzajemnie się uzupełniają. Biegli C. Ż. (2) i A. Z. wydali opinie w oparciu o dokumentację medyczną. Nie byli jednak w stanie, na co wskazali w czasie przesłuchania na rozprawie, wypowiedzieć się bardziej precyzyjnie z uwagi na brak możliwości skorzystania z udziału biegłego radiologa. Nie dysponowali również odpowiednim sprzętem do analizy załączonej dokumentacji radiologicznej. Opinie (...) we W. zarówno pierwotna, jak i uzupełniająca w pełni odpowiadają na pytania postawione w tezie dowodowej. Podkreślenia przy tym wymaga, iż był to jedyny ośrodek medyczny w Polsce, który dysponował możliwością wydania opinii z udziałem chirurga szczękowego i radiologa. Biegli w oparciu o specjalistyczną wiedzę w zakresie chirurgii szczękowej i radiologii opisali obrażenia ciała jakich doznał pokrzywdzony. Wskazali również okoliczności w jakich mogło dojść do ich powstania. W swych wnioskach brali pod uwagę fakt ewentualnych wcześniejszych urazów pokrzywdzonego, co w

		<p>sposób wyczerpujący zostało przez nich opisane w opiniach.</p> <p>Opinia A. T. (2) w zakresie obrażeń ciała oskarżonego sporządzona w dniu zdarzenia nie odzwierciedla w pełni obrażeń W. P. (1). Dopiero materiał poglądowy wykonany dnia 3 grudnia 2018 r. w K. Miejskiej Policji w K. ukazuje zasinienia W. P. (1) na udzie, które powstały w wyniku działania pokrzywdzonego.</p>	
	<p>Dowód z dokumentów</p>	<p>Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości. Sąd nie kwestionuje wiarygodności załączonych wydruków stron internetowych. Odzwierciedlają one działalność stron w środowisku bokserskim oraz wygląd pokrzywdzonego przed zdarzeniem. Dokumenty te były m.in podstawą dokonania ustaleń faktycznych dotyczących wzajemnych relacji stron przed zdarzeniem oraz</p>	

		<p>materiałem pogładowym dla biegłych.</p> <p>Załączony do akt zapis monitoringu wbrew twierdzeniom obrony nie ma rozstrzygającego znaczenia. Zapis, z uwagi na warunki jego wykonania, jest bardzo słabej jakości i nie sposób ustalić jak zachowywały się widoczne na nim postacie względem siebie. Zapis nie pozwala, zdaniem sądu, na weryfikację i identyfikację stron.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	W. P. (1)

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>W. P. (1) w dniu 1 grudnia 2018r. w K. na ul. (...) uderzył S. P. pięścią w twarz w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci złamania dołu zębodołowego w rzucie zębów 14/15 bez istotnego przemieszczenia z rozchwianiem zaopatrzenia protetycznego mostu filarowego zębów 17 i 15, z nadwrażliwością zębów 14 i 17 na dotyk i opukiwanie z towarzyszącym obrzękiem tkanek miękkich tej okolicy, z krwakiem prawej okolicy jarzmowej, z bólem w okolicy złamania utrzymującym się ponad tydzień, z niedoczulicą skóry w zakresie unerwienia przez gałąź drugą to jest szczękową nerwu trójdzielnego po prawej stronie oraz rany błony śluzowej prawego policzka w linii zgryzowej długości około 3 cm wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas dłuższy niż 7 dni czym wyczerpał znamiona art. 157 § 1 kk</p> <p>W art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia,</p>	

innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. Kodeks dzieli te "inne" naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia "dłużej niż 7 dni" i "nie dłużej niż 7 dni". Czynność sprawcza polega na "powodowaniu" opisanych w art. 157 § 1 lub 2 skutków. Pojęcie to obejmuje wszystkie zachowania, pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem (zob. wyrok SA w Warszawie z 19 września 1995 r., II Akr 308/95, Prok. i Pr. 1996, nr 7-8, poz. 14). Zachowanie musi obiektywnie naruszać wynikającą z naszej wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka. Trafnie zwrócił na to uwagę SN w uzasadnieniu wyroku z 1 grudnia 2000 r. (IV KKN 509/98, OSNKW 2001, nr 5-6, poz. 45), stwierdzając: "Spowodowanie przez sprawcę skutku jako element strony przedmiotowej czynu zabronionego musi być następstwem naruszenia zasad ostrożności. Nie każde jednak naruszenie reguł ostrożności pozwala na przypisanie sprawcy tego naruszenia popełnienia przezeń czynu zabronionego, a zwłaszcza spowodowanie

określonego w ustawie skutku. W takich wypadkach pomocne są kryteria koncepcji obiektywnego przypisania, która stanowi ważną kategorię, służącą do ustalenia i uzasadnienia (a jednocześnie racjonalnego ograniczenia) zakresu odpowiedzialności karnej sprawcy. Przestępstwo opisane w treści art. 157 § 1 k.k. jest przestępstwem indywidualnym.

Koniecznym warunkiem jego przypisania jest wykazanie, iż to konkretna osoba, swoim działaniem lub zaniechaniem spowodowała wystąpienie opisanego w nim skutku innego niż określone w art. 156 § 1 k.k.

Na podstawie ustalonego w toku postępowania materiału dowodowego bezspornym jest to, iż oskarżony W. P. (1) swym działaniem spowodował u pokrzywdzonego opisanego wyżej obrażenia ciała trwające powyżej 7 dni, inne niż określone w art. 156 § 1 k.k. Nerwowe zachowanie pokrzywdzonego oraz szarpanina między stronami, zdaniem sądu, w żaden sposób nie stanowiły zamachu na zdrowie oskarżonego i nie uprawniały W. P. (2) do użycia wobec pokrzywdzonego tak znacznej siły. Oskarżony nie obawiał się pokrzywdzonego. Mimo wypowiedzianych wobec

niego słów wulgarnych nie odszedł od S. P., nie poprosił również o pomoc stojących nieopodal osób. Okoliczność, iż pokrzywdzony S. P. w czasie zdarzenia nie pozostawał bierny wobec zachowania W. P. (1) w żaden sposób nie stanowi usprawiedliwienia dla sposobu działania oskarżonego wskazanego w opisie czynu. Wbrew twierdzeniom obrony działanie W. P. (1) nie stanowiło obrony koniecznej. Zgodnie z art. 25 § 1 kk w obronie koniecznej działa ten, kto odiera bezpośredni, bezprawny zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem. Oskarżony w chwili zdarzenia był czynnym funkcjonariuszem policji stojącym na straży przestrzegania porządku prawnego. Wiedział w jaki sposób należy się zachować w momencie ataku słownego czy też fizycznego drugiej strony. Mimo to zachował się z sposób nieadekwatny w przebiegu zdarzenia. Mimo kierowanych wobec niego słów i kontaktu fizycznego nie sposób przyjąć, iż oskarżony czuł się zagrożony zachowaniem S. P.. Nie zachodzą zatem okoliczności wskazane w art. 25 § 2 i 3 kk

Zarzucony oskarżonemu czyn były przez niego zwiniony, brak bowiem

jakichkolwiek okoliczności wyłączających
bezprawność bądź winę oskarżonego. Oskarżony w chwili dokonania zarzucanego mu czynu rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. Miał zdolność rozpoznania bezprawności czynu i zachodziła normalna sytuacja motywacyjna.

Stosownie do art. 66 § 1 i 2 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oskarżony nie był wcześniej karany. Spełnione są zatem formalne przesłanki, umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania.

<p>Stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu należy określić jako nieznaczny.</p> <p>Uwzględniając dotychczasowy sposób życia oskarżonego, który przestrzegał porządku prawnego, jego właściwości i warunki osobiste należy uznać, że popełnienie przestępstwa było dla niego zdarzeniem epizodycznym oraz założyć wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną, wyrażającą się w przyjęciu, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Okres próby ustalony na 2 lata pozwoli zweryfikować dodatnią prognozę założoną wobec W. P. (1).</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach</p>			

warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. P. (1)	2	1	Zgodnie z art. 67 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 5.000 złotych. Kryteriami istotnymi przy ustalaniu "odpowiedniej" sumy zadośćuczynienia to np. rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek

			<p>pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość oraz stopień winy sprawcy (por. wyrok SN z dnia 20. 04.2006r. sygn. akt IV CSK 99/05 publ. LEX nr 198509 oraz teza 2 wyroku sądu apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17.01. 2006r., sygn. akt I ACa 1983/04, publ. LEX nr 186503).</p> <p>Jednym z kryteriów określających "odpowiedniość" zadośćuczynienia jest również jego kompensacyjny charakter (por. wyrok SN z dnia 15.02.2006r. sygn. akt IV CK 384/05 publ. LEX nr 190756). W niniejszej sprawie pokrzywdzony w następstwie działania oskarżonego doznał cierpień psychicznych i fizycznych. Uwzględniając powyższe Sąd zasądził na rzecz pokrzywdzonego w/w kwotę tytułem zadośćuczynienia za cierpienia psychiczne.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.4	<p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz S. P. kwotę 1512 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 8827,13 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania i opłaty.</p>	
8. PODPIS		
SSR Marta Przybylska		